

lig er der de egentlige Plejehjem, Asyler for den Art aandssvage, voksne og Børn, som ikke kunne opnaa Udvikling gennem Undervisning og heller ikke kunne beskæftiges med Arbejde. De sidstnævnte aandssvage, altsaa de rent hjælpeløse, Børn, der ingen Udvikling kunne opnaa, og voksne, som ere ude af Stand til at arbejde, ere i saa stærk Tiltagende, at der langt fra nu er Plads til denne Klasse paa de to Anstalter. Men da det jo ofte er netop denne Klasse aandssvage, som det særlig gælder om at faa bort fra Hjemmene og optagne paa en Anstalt, har man saa vidt muligt ikke sagt nej til Optagelse af saadanne, uagtet den for dem bestemte Plads paa de to Anstalter allerede er optagen. Man har saa anbragt dem i andre Afdelinger; i Skolehjemmene for Børn og i Arbejdshjemmene for voksne, hvor de altsaa tage Pladsen op for andre, for hvem disse Hjem egentlig ere bestemte, og som ved større Udbytte kunde være der. Det foreliggende Forslag gaar derfor ud paa, at den ny Anstalt kun skal være for Asylisten, for de rent hjælpeløse. Det foreslaas, at Anstalten skal bestaa af 3 Plejehjem, hver med 60 Pladser, altsaa i alt 180. Ved at faa disse 180 ny Pladser, skaffes der Adgang baade for de mange aandssvage af denne Art, for hvem der nu forgæves er søgt Optagelse paa Anstalterne, og tillige skaffes der Plads for de mere udviklede aandssvage, idet Asylisten nu ville kunne flyttes bort fra de Skole- og Arbejdshjem, hvor de findes, men hvor de ikke høre hjemme, og hvor de tage Pladsen op for andre.

Til Oprettelse af denne Anstalt foreslaas det, at der med Statens Garanti kan optages et Laan paa 450,000 Kr. Det bliver 2,500 Kr. pr. Plads, eller 200 Kr. mere pr. Plads end paa Brejninge. Det er ganske vist en betydelig Udgift, men der maa for det første henses til, at denne Anstalt kun skal rumme 180 Alumner, medens Brejninge rummer 725, og at den mindre Anstalt nødvendigvis maa kræve større Udgifter pr. Plads end en stor. Dernæst er Asylaafdelingen absolut den dyreste af en Aandssvageanstalts 3 Afdelinger. Thi medens Arbejdshjemmet for voksne kan indrettes og væsentlig ogsaa er indrettet som Kaserne, kræves der for Asylisten et

særlig stort Antal isolerede Lokaler, dels som Kurlokaler for sindssyge aandssvage, dels som Celler for saadanne aandssvage, der til Tider ere farlige. Desuden kræver en saadan Afdeling et betydeligt større Personale end Arbejdshjemmene. Alt i alt maa derfor et Asyl som det her foreslaede, hvad Udgifterne til Bygninger og Lokaler angaar, nærmest sammenlignes med Sindsygeanstalterne. — Der er naturligvis ved et Byggeforetagende som det, der her er Tale om, ingen Anledning til at gaa til overflødige og i og for sig unødvendige Udgifter, men det tør dog vist neppe ventes, at man kan komme igennem med et mindre Beløb end det, som her foreslaas. I øvrigt skal den ny Anstalt styres ganske efter Reglerne i Loven af 21. Februar 1902, saaledes at den aarlige Betaling pr. Patient er 600 Kr., hvoraf Staten udreder Halvdelen, medens den anden Halvdel udredes enten af private, eller, hvis disse ikke kunne, da af Kommunen. Ligeledes tør det sikkert paaregne Tilslutning her i Tinget, at Forslaget gaar ud fra, at den ny Anstalt bliver paa den samme Bane, som er indslaaet med de bestaaende, at den drives som en selvejende Institution.

Endelig staar tilbage Spørgsmaalet om Beliggenheden. Naar Regeringen har foreslaet Ribe, saa er det ikke, fordi dette Sted, naar alle Forhold tages i Betragtning, netop maatte betragtes som det absolut hensigtsmæssigste og bedste. Imidlertid ser jeg heller intet, som kunde tale direkte imod at lægge Anstalten ved Ribe, eller som kunde være til Hinder for at vælge dette Sted. Da der var Forhandling om Oprettelse af en Aandssvageanstalt i Jylland, blev det gjort gældende, at en saadan Anstalt burde lægges paa et naturskønt Sted, i en skovrig Egn, hvor der tillige var let Adgang til Strandbade. Men for de Patienter, der er Tale om ved den her foreslaede Anstalt, spille disse Forhold jo ingen Rolle; de have intet Blik for Egnen eller dens Naturskønheder, og Strandbade kunne de ikke benytte. Ved Valget af Brejninge var det en Selvfølge, at man, da den anden Aandssvageanstalt laa paa Sjælland, nu gik til Jylland og her søgte et for de forskellige jydsk Egne let tilgængeligt Sted. Hvis der nu her var Tale om en ny Anstalt af ganske samme